

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. april 2013
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0033
Dok.: 726413

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 34 (L 141), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. marts 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Freja Sine Thorsboe

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 34 (L 141) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for på hvilken måde den foreslåede bestemmelse om rufferi afviger fra reglerne i Australien?”

Svar:

Med lovforslaget foreslås bl.a. en moderniseret rufferibestemmelse, som omfatter den, der driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde, jf. lovforslagets § 1, nr. 23 (forslag til straffelovens § 233, stk. 1). Den foreslåede bestemmelse angår grundlæggende bagmænd, som driver virksomhed med, at en anden mod betaling eller løfte om betaling har seksuelt forhold til en kunde.

Justitsministeriet har anmodet Udenrigsministeriet om et bidrag til brug for besvarelsen af spørgsmålet. Ambassaden i Canberra har i den forbindelse oplyst følgende:

”Ambassaden har i sagens anledning været i kontakt med henværende udenrigsministerium (ambassadøren for kvinder og børn), der har oplyst, at Australien ikke har national lovgivning vedr. facilitering af prostitution. Hver enkelt stat/territorium har egne regler og egen jurisdiktion til at regulere (sex)-industrien.

Det blev oplyst, at facilitering af prostitution er kriminel handling i South Australia, Western Australia og i Tasmanien og delvist kriminelt i Northern Territory og Australia Capital Territory (ACT).

Ambassaden har været i kontakt med myndighederne i New South Wales og ACT for indhentning af yderligere information. I vedhæftede note (på engelsk) er nærmere beskrevet situationen inkl. erfaringerne i følgende stater/territorier: New South Wales, Queensland, Victoria og ACT”

Den nævnte note på engelsk vedlægges. Endvidere vedlægges det i noten nævnte ”issues paper” (ligeledes på engelsk) fra New South Wales.

Som det fremgår, er lovgivningen om rufferi et deltatsanliggende i Australien, og regler om rufferi er forskellige i de forskellige delstater og territorier.

I delstaterne South Australia, Western Australia og Tasmanien er ”facilitering af prostitution” efter det oplyste strafbart. De foreliggende oplysning-

ger giver ikke mulighed for at vurdere, om kriminaliseringen af medvirken til andres prostitution i disse delstater er mere eller mindre vidtgående end efter lovforslaget.

I delstaterne New South Wales, Queensland og Victoria er virksomhed med andres prostitution derimod efter det oplyste i forskelligt omfang et lovligt erhverv. I disse delstater er rufferi i forhold til andres frivillige prostitution således ikke eller kun delvis kriminaliseret. Lovgivningen vedrørende prostitution i disse delstater adskiller sig dermed på afgørende måde fra lovforslaget.

Det bemærkes, at lovgivningen i de tre nævnte delstater New South Wales, Queensland og Victoria ses at være temmelig forskellig.

I delstaten Victoria anvendes efter det oplyste et rent licensbaseret system for bordel- og escortprostitution, hvorimod gadeprostitution er strafbart. Det fremgår af det vedlagte ”issues paper” (side 22-23), at der ved siden af de legale prostitutionsvirksomheder i Victoria findes en betydelig kriminel prostitutionssektor. Det fremgår også, at kritikere har anført, at sexarbejdere i den legale prostitutionssektor i Victoria har et dårligere arbejdsmiljø end sexarbejdere i kriminelle prostitutionsvirksomheder i Western Australia eller i lovlige prostitutionsvirksomheder i New South Wales.

I delstaten Queensland findes efter det oplyste også et licensbaseret system.

I delstaten New South Wales er prostitution derimod efter det oplyste i vidt omfang et lovligt erhverv på linje med andre erhverv, som reguleres af bl.a. den almindelige planlovgivning og arbejdsmiljølovgivning. Det er dog strafbart at annoncere for prostitution, men annoncering for prostitution er alligevel udbredt både i aviser og på internettet (”issues paper” side 17 og 36-37).